

[Wilhelms.]

ste år, og det vil nok blive afvist igen, men det er jo det, der har betydet, at der næsten ikke, som påvist gang på gang, er almindelige familier med børn overhovedet tilbage, 2 voksne og børn-familier, der kommer ind under boligsikringsordningen; de kan simpelt hen efterhånden ikke opfylde de kriterier, der er med de skalaer, der er tilbage efter denne inflationsudhuling.

Må jeg sige til allersidst, at det, der ligger i, at man efter al sandsynlighed afviser VS' ændringsforslag, er, at man laver en forringelse, og det skal ses i lyset af, at samtlige boligforligets partier både fra det gamle boligforlig i 1975 og fra ejerlejlighedsforliget her i 1976, jo, hver gang vi kom og påviste, at huslejeforhøjelserne blev langt, langt større, end man havde forudsagt, har undskyldt sig med, at det blev nok ikke så galt, for en del af de værste forhøjelser ville der jo blive givet boligsikringsdækning for.

Nu er man så tilbage med en forringelse af boligsikringsdækningen, en direkte forringelse i forhold til det i forvejen udhulede niveau, der blev lagt på i efteråret 1975, og man vil ikke rette det op. Derved har man slået sig selv for munden med de bagatelliseringer, man gav udtryk for, da de grasserende huslejeforhøjelser var en kendsgerning, og hvor man sagde, at de ville jo delvis blive dækket af boligsikringsordningen. Det bliver de ikke. Man regner nu et boligsikringsbeløb ud, som er uændret på årsbasis i forhold til, hvad det var, til trods for disse enorme huslestigninger. Der har været nul dækninger på dette område.

Knud Damgaard (S):

Jeg har bare et par enkelte bemærkninger at gøre til de af hr. Christophersen fremførte kommentarer til den særlige ordning for pensionister i forhold til boligsikringen, hvis de overtager en andelsbolig.

Det er jo rigtigt, at det ikke blev nogen fast bestanddel af det, vi kalder miniboligforliget, men det var helt oplagt blandt forhandlerne og fremgik da også af mødereferaterne, at det var et område, som vi ville se nærmere på. Det lå jo i den simple kendsgerning, at der blandt de partier, som vedtog miniboligforliget, var den helt klare opfattelse, at det, der skulle have første prioritet, var andelsboligen, og det fremgik af

næsten alle de forhandlinger, vi førte omkring dette spørgsmål, at noget af det, vi vidste der kunne hæmme eller hindre en udvikling i den retning, ville være pensionisterne, fordi de ikke havde tilstrækkelig økonomisk rummelighed til at kunne klare en sådan overgang.

Derfor synes jeg nok, det virker lidt overraskende at se, at venstre ikke kan være med til dette ændringsforslag. Det fremgik dengang, som, så vidt jeg erindrer, også af ordførertalen fra venstre under første behandling, at det egentlig i mindre grad var spørgsmålet om at finde en ordning for pensionisterne og i højere grad et spørgsmål om at finde noget, der ikke nødvendigvis var boligsikring, for at gå med til en sådan løsning. Derfor synes jeg nok, at hvis vi, der forhandlede dette forlig, havde kunnet vurdere de resultater, der blev opnået, og de udtalelser, der faldt, så måtte vi have en positiv forventning om, at venstre ved denne lejlighed i hvert fald havde stemt for det ændringsforslag, der nu foreligger.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg kan naturligvis kun beklage, at der ikke har kunnet blive et bredere flertal for disse ændringer af boligsikringsloven, og at vi skal gennemføre denne lovgivning med ret så spinkelt et flertal, men det må vi jo så klare os med.

Jeg vil godt vedrørende de spørgsmål, der har været af mere generel karakter, minde om, at boligsikringen blev gennemført i 1966 og var et resultat af det familiepolitiske udvalgs betænkning. Det står for mig som både en rimelig og en god social ordning, således at også familier med lave indkomster kan få en bolig, der passer til familiens størrelse og har et socialt rimeligt niveau.

Så vil jeg godt sige om det, som hr. Christophersen og også fru Kirsten Jacobsen var inde på, at man her havde frataget folketinget dets frihed, at det tror jeg ikke at nogen love kan, og de skal heller ikke. Folketinget har stadig væk sin frihed til at fremsætte nye lovforslag eller ændringsforslag til bestående love. Men jeg vil godt sige, at det har været, synes jeg, uholdbart, at vi hvert år skal behandle en ny boligsikringslov, at vi hvert år vedtager en boligsikringslov, samtidig med at man praktiserer en anden fra tidligere år